

Marfan

Hírmondó

A Magyar Marfan Alapítvány hírlevele

II. évfolyam
7. szám
2011. július – augusztus

Tartalom

Beköszöntő.....	2
Interjú Dr. Szabolcs Zoltán szívsebészrel.....	2
Batiz Antal Tamás munkájáról mesél.....	6
Jókívánság.....	8

Felhívás

A Magyar Marfan Alapítvány szívesen fogad felajánlást céljai megvalósításához.

Az Alapítvány neve: Magyar Marfan Alapítvány

Adószáma: 182-483-71-1-43

Technikai kód: 0403 8686465618

Segítségüket előre is köszönjük!

Beköszöntő

Kedves Olvasóink!

Kérem, fogadják szeretettel a Marfan Hírmondó nyári számát!
További jó pihenést kívánok a nyárra minden kedves Olvasónak!
Történeteiket továbbra is várjuk.

Budapest, 2011. augusztus 17.

Varró Csilla
Főszerkesztő, MH

Interjú Dr. Szabolcs Zoltán szívsebésszel

A Magyar Marfan Alapítvány elnökével, Dr. Szabolcs Zoltán szívsebésszel beszélgettem, nemcsak a hivatásáról.

Varró Csilla: Hivatását csapatmunka keretében végzi. Bízik a munkatársai-ban?

Dr. Szabolcs Zoltán: A szívsebészet nem magányos harcosok tevékenysége. Nem arról szól, mint a sebészet 200 évvel ezelőtt, hogy volt egy ügyes ember, aki mindent meg tudott csinálni és volt egy nővér, aki ott a vért felitatta, meg lefogta az üvöltő beteget. Ez az elmúlt évtizedekben egy multidiszciplináris feladattá vált, amelyik egy precíziósan működő gépezet, amiben a szívsebész egy kis fogaskerék. Ha csak ez az egy fogaskerék van és az összes többi nem működik, rozsdás, alumíniumból készült, akkor ez csak időlegesen fog működni. Ahhoz, hogy egy szívműtét sikeres legyen, ahhoz kell a szívsebész, egy jó asszisztens, olykor két asszisztens, kell egy olyan aneszteziológus, aki a műtőben a beteg életfunkcióit közben tartja, a vérnyomását, a kiválasztást, a vérképet, a légzést, a vérgázok alakulását. Ez egy borzasztó fontos dolog. Kell a műtősnő, aki ismeri

a műtét menetét, a sebész heppjeit, alkalmazkodik hozzá és partner. Szükség van a szív-tüdő motor kezelőre, ha az nincsen, akkor nincs szívműtét. Ott kell, hogy legyen a műtősfiú, mert ha nincs ott, a lámpát nem lehet állítani és leáll vagy akadozottá válik a műtét. Ezek a fogaskerekek, ha nem összecsiszoltan működnek és nem bizalomra épülnek, a beteg nem biztos, hogy elhagyja a műtőt.

Ha a beteg elhagyja a műtőt, akkor azt mondhatjuk, hogy a sebészi fázis első része sikerült. Ahhoz, hogy meggyógyuljon, szükség van az intenzív terápiás ellátásra. Ha nincs megfelelő intenzív nővér, ha nincs megfelelő intenzív terápiás szakember, nincs gyógytornász, elbukhatunk az intenzív terápiás időszakon. Aki erre a munkára nem alkalmas az kikopik, kiesik vagy felügyelet alá kerül, az idősebb, tapasztaltabb kollégák figyelik és segítik a munkáját. A szívsebészeti osztály is nagyon fontos állomás, ha nem ápolják a beteget megfelelően, elfertőződik a sebe, vizes lesz a tüdeje, vérhígi-

tás nem lesz megfelelő. Perdöntő az utókezelés is, ha például nem veszünk észre egy szívburki folyadékot a rehabilitáció során, meghalhat a páciens. Mindenkinek hoznia kell a legjobb szaktudását.

A Szívsebészeti Klinikán nincs ilyen probléma. Tehát megbízom a kollégáimban.

Mikor érkezik Tanár Úr a műtőbe, az operáció melyik fázisában?

Én konzervatív ember vagyok és konzervatív sebész. Van ilyen, meg van olyan.

Amerikában az adott neves kórház „reklámarcai” valóban csak az operáció lényegi részét végzik. Oda örült sok beteg érkezik. A műtét elejét és végét az aszisztensek látják el. Így meg tud csinálni egy nap akár 5-6 műtétet a sebész.

Általában a betegeket én nyitom és a fővarratokat is én rakom be. Így szocializálódtam. Ott maradok addig, amíg a beteget az intenzív osztályra nem viszik. Sokszor a műtőasztalról átemelni a páciens az ágyra macerás. Én vagyok az egyik ember, aki emeli.

A lelki ráhangolódás egy műtetre hogyan történik?

Sokfajta műtét van. Vannak a látszólag simábbnak tűnők és vannak nehezebbek.

Kétfajta sebész van. Az egyik önvédelemből nem lelkizős típus. Azt mondja, én tökéletes munkát csináltam, én mindent elkövettem, de a beteg mégis meghalt, nem az én hibámból.

A másik fajta sebész, egy kicsit meghal a betegével, annak ellenére, hogy természetesen mindent elkövetett a pozitív

végeredményért. Néhány napra ráül az életére. Otthoni idejét lelkiileg rossz állapotban tölti. Nem tudom melyik típus a jobb.

Tanár Úr az első típusba tartozik? A világ felé és páciensei irányába azt közvetíti.

Nem, én egy kicsit meghalok állapotban vagyok. Ez otthon nyilvánul meg, nyilván az ember a munkahelyén, meg a következő betegnél nem lehet ilyen összeomlott állapotban.

Ha a beteg nincs elaltatva és szenved, én azt is megélem. Nem lennék jó mentős, ha a baleset helyszínén látnám az embereket szenvedni, akkor engem is menteni kellene.

Ha komplikált műtétről van szó vagy Marfanosokról, akik fiatalok és egyébként egészségesek, de tágul az aortájuk és egy profilaktikus, megelőző műtétet végzünk, akkor tudom azt, hogy az addig egészséges emberből beteg embert csinállok, ha valami szövődmény jön közbe. Ilyen eseteknél a sebész többször végiggondolja, hogyan tud egyszerűsíteni, hol lehet elcsúszni, hogy lehet a műtét megterhelést csökkenteni. Nincs heuréka állapotban, hogy jaj, de jó, operálunk. Tudja, hogy baj is lehet.

Hisz Tanár Úr egy felsőbb hatalomban, gondviselésben?

Igen, hívó ember vagyok. A szívsebészek, orvosok többsége az. Elődeinknél a hozzáállás, hivatástudat, segíteni akarás dominált. Az utóbbi időben a fiatalabb kollégáknál ezen a területen váltást érzek. 1977-ben kezdtem el dolgozni. Mi sosem kérdeztük meg, mennyi a fizetésünk. Örültem, hogy kaptam állást. Mos-

tanában a karrier építése került előtérbe. Nem tudom az egyetemét végző diákok közül mennyien mennének el szegények orvosának vagy misszióba, csak azért, mert ott tudnának segíteni. A karrier teremtésének eszköze lett a beteg, egyébként felesleges nyűg. Nem beszélgetnek pácienseikkel, elmennek mellettük. Csak azért kell a beteg, hogy nehéz helyzeteket, elváltozásokat megfelelően megoldjanak rajtuk.

Olvastam Csíksomlyóról a beszámolóját. Az ottani hangulat megérinti? Erőt ad a mindennapokhoz?

Ez egy katolikus búcsú. Én protestáns vagyok. Vannak ott egyébként ateisták is. Ami megérinti leginkább az embert, az az, hogy ott van ötszázezer ember, aki szereti egymást. Ömlik az eső, felhúzzák az esernyőt és mindenki mosolyog. Rövid ideig tartó példa, hogyan lehetne együtt élni. Nehéz ezt megmagyarázni. Aztán más kérdés, hogy két nap múlva ezek az emberek letapossák egymást. Különböző lelki beállítottságú emberek találkozhatnak.

Úgy gondolom, hogy kellenek ezek az alkalmak. Ugyanúgy kellenek, mint a hétvégék.

A hétköznapi rohanásokat meg kell szakítani ünnepnapokkal. Ünnepnap egy jól sikerült műtét is.

24 órában készenlétben kell állnia. Azért van szabadideje?

Az orvosnak nincs szabadideje. Szívtranszplantációs koordinátor vagyok. Ha nem vagyok ügyeletes, akkor is megszólalhat a telefon, bármikor. Ha valamelyik páciensemnél a műtét után

szövődmény lép fel, cselekedni kell, akár éjjel.

A családja ezt hogyan tolerálja?

Így lettek szocializálva, ezt megszokták. Amikor külföldre megyek, nincs telefon. Ezeket a hívásokat akkor más kapja. A szabadságot fontosnak tartom, aktívan kell eltölteni. Néhány napra meg kell feledkezni mindenről. Azok a peches orvosok, akik mást is szeretnek csinálni az orvoslás mellett.

Mivel tölti szívesen a szabadidejét?

Életkorról életkorra változott. Egyetemi éveimig kosárlabdáztam. Hetente 3 edzés volt, hétvégén mérkőzés. Fociztunk állandóan a barátokkal. Fúrtam, faragtam. Édesapám mérnök volt. Szeretek a családommal kirándulni. Gyűjtöttem gyermekkoromban a bélyeget, a gyufacímkét, a bogarakat, a lepkeket, a szalvétát. Megmaradt mostanra a bélyegyűjtés. Most éppen van egy kis konyhakertem zöldségekkel, fűszernövényekkel. Hobbim a Marfan Alapítvány, szeretek foglalkozni vele. Naponta kapok 10 levelet, kérdéseket, kéréseket. Sok munka van és lenne vele. Az internetnek számos pozitív hatása van a feleslegesek mellett.

Van kedvenc étele?

Minden ami magyar. Gulyás, pörkölt, túrós csusza, szalonna, hagyma, minden ami ártalmas, azt én imádom.

Amit nem ajánl a betegeknek.

Igen.

Sikerült a Marfan Találkozón érzéketnünk szeretetünket, tiszteletünket, elismerésünket? Vagy csak egy átlagos munkanapnak tartotta?

Én nem vártam direkt szeretetet, elismerést. Nem is kerestem. Nem ilyen elvárásokkal mentem. Készültem rá. Mert ilyen még nem volt és ilyenkor az ember izgatottabb. A cél az volt, hogy a résztvevők kapjanak valami pluszt, amiért azt mondják, érdemes volt eljönni. Sok hasznos információ elhangzott, jól sikerült. Meglepetés volt, hogy sokan voltak, az is, hogy sokan nem jöttek el.

Kik alkalmasak a szívsebészetre?

A szívsebészet az orvosi szakterületek királya, kreatív területe a sebészetnek. Sok területről kell mindennap használható tudással rendelkeznie. Sok lábon kell állnia. Mindenhez kell értenie. Ne menjen el szívsebésznek, akinek ügyetlen a keze. Soha nem lesz nagyon jó szívsebész az az ember, akinek csak a keze jó.

Ha az emberek meghallják, hogy a szívükkel baj van, kétségbe esnek. Tehát

kell tudni kezelni a kétségbeeső embert. Maga az a tény, hogy a szívet megállítják, szétszedik, összerakják, ez egy komoly lelki trauma lehet, még akkor is, ha a beteg a műtét előtt lazán áll a kérdéshez, nem törődik helyzetével. Fontos dolog, hogy bizalmat ébresszünk a betegben, ehhez kapcsolatot kell tudni teremteni velük. Ezt a maiaknál nem nagyon érzem. Egymással sem tudnak beszélni. A betegekkel nem tudnak foglalkozni, mert az ország történelmét, gazdaságát, hátterét nem ismerik.

Mészáros nevű tanárom azt mondta, az orvosnak azonosulnia kell a beteg társadalmi pozíciójával, a társadalomban betöltött szerepvállalásával és abban az esetben a betegben bizalmat ébreszthet saját személye. Én úgy érzem, ez fontos. Jó orvos mindig azonosul a betegével. A beteg érzelmeihez fel kell nőni. Érdekes módon, manapság a szívsebészek többsége lány. A lányoknál van egyfajta szerelem, vonzódás a szív iránt.

AZ ÉLET VÉGSŐ TITKA SZÍVÜNKBEN BÚJIK MEG.

Batiz Antal Tamás munkájáról mesél

Mivel foglalkozom és hogyan kezdtem?

Nos hát, amikor szakmát kellett választani, mindenhol csak azt tudták megmondani, mit ne válasszak szakmámul. Mivel a Marfan-szindróma a szememet érintette, ezért jelentkeztem a Vakok Iskolájába Budapesten, ahol körbenéztünk, milyen lehetőségeim vannak. Önmagában a számítógépezést nem lehetett választani, fel kellett mellé venni egy kézműves szakmát is, így esett a választásom a kézi szőnyegszövőre. Két év alatt megtanultam mindkét szakmát, majd szeptembertől elkezdtem dolgozni

a Főkefe Ipari vállalatnál kézi szőnyegszövőként. Zsúriztettem két szőnyegem Budapesten, a Hagyományok Házában. Számtalan kiállításon vettem részt az országban. A kiállításokra a Bajai Kézműves Egyesülettel kezdtem el járni. Később, 2003-ban váltottam szellemi szabadfoglalkozású tevékenységre engedélyt és azóta is a szakmámban dolgozom. A szőnyegek egyedileg készülnek, tehát két egyforma szőnyeg csak abban az esetben van, ha a megrendelő két ugyanolyan darabot akar vásárolni. Pl.: egy 200 x 70 cm-es csíkos szőnyeget 12 munkaóra alatt lehet elkészíteni.

Miket készítek?

- Tarisznyákat gyermekeknek és felnőtteknek
- Díszpárnákat
- Szőnyeget gyapjúból és műszálból, illetve a kettő keverékéből (vegyes szál fonal), földre és falra egyaránt

Cím: 6500 Baja, Szabadság utca 6.

E-mail: batizantal@freemail.hu

Tel.: +36/79-424-662; +36/70-205-6670

Honlap: <http://www.bajaiszonyegek.atw.hu>

Batiz Antal Tamás által készített díjnyertes tarisznya:

Batiz Antal Tamás Elo nevű vakvezető kutyájával és díjnyertes szőnyegével Budapesten, a Vajdahunyadvárban kiállításon:

Jókívánság

A Magyar Marfan Alapítvány munkatársai boldog születésnapot, jó egészséget kívánnak Dr. Fazekas Árpád kiváló gyermekgyógyásznak!

Impresszum

Főszerkesztő: Varró Csilla • **E-mail:** varroczilla@gmail.com • **Telefon:** +36 30 384 22 30

Lapigazgató: Dr. Szabolcs Zoltán • **Telefon:** +36-20 825 80 50 • **Fax:** +36-26 362 425 • **E-mail:** dr.szabzol@gmail.com

Megjelenteti: Magyar Marfan Alapítvány – Hungarian Marfan Foundation • **Cím:** SE Szívsebészeti Klinika - 1122 Bp. Városmajor u. 68. • **Adószám:** 182-483-71-1-43 • **Technikai kód:** 0403 8686465618 • **Honlap:** <http://www.marfan.hu>